

2, 3.

N. STEINGRÍMUR THORLÁKSSON
RITSTJÓRI.

Febr. 1907.

FASTAN.

„Nýtt ár er komið!“—sögðum við síðast. „Fastan er komin!“—segjum við nú. Svona er tíminn einlægt að breytast. Ekki að eins skiftast árin stöðugt á, heldur skiftast líka stöðugt á ýmsir tímar á hverju ári. Og flytur hver tími sinn boðskap.

Það er gagnlegt fyrir okkur. Við tökum þá betur eftir. Og það þarf að hjálpa okkur til að taka eftir, bæði börnum og fullorðnum. Við erum ekki of eftirtektargóð. Líka erum við öll svo undur gleymin.

Nú er það fastan, sem minnir okkur á. En á hvað? Á sjálfan hjartastað kristindómsins. Hver er hann? Fórnin mikla, sem Jesús færði guði fyrir okkur. Hann gaf sjálfan sig í dauðann fyrir okkur. Lagði þetta á sig til þess að frelsa okkur. Svona heitt elskaði hann okkur.

Um þetta talar fastan við okkur; því málið hennar, boðskapurinn hennar, er píslarsaga frelsarans. En sú heilaga saga sýnir okkur bezt, hvernig Jesús elskaði okkur og fórnaði sér algerlega fyrir okkur.

Lesið þið nú, börn mín, píslarsögu drottins Jesú. Og hugsuð um hana. Þið sjáið þá, hvað kærleikur Jesú kom honum til að gera fyrir ykkur. Þá fer kærleikurinn til hans að koma ykkur til þess að gera eitthvað fyrir hann.

Guð blessi ykkur og okkur öllum föstuna.